

W3, utdrag ur recensioner från bloggare och läsare

För att inte spöila delar av historien så har jag saxat bort delar av vissa recensioner... /Olle

BTJ (Bibliotekstjänst), denna är väldigt förkortad:

Den tredje kriminalromanen om Sundsvallspolisen Wayne Lundberg och hans kolleger är kusligare och innehåller betydligt mer svärta och mindre humor än de tidigare böckerna. Olle Håkansson skriver rappt och håller spänningen på topp genom romanens 89 korta kapitel, där de olika personernas synvinkel växlar och polisens frustration över bristen på resultat lyser igenom ända tills det slutliga genombrottet. **Helhetsbetyg: 4.**

Kapprakt (Anders Larsson):

Olle Håkansson har precis kommit ut med sin tredje Sundsvallsdeckare med polisen Wayne Lundberg i huvudrollen (förnamnet ska uttalas vajne om jag förstått det rätt). De två första, *Wayne går på casino* (2016) och *Wayne åker till Costa del Sol* (2018), finns på den mjukare mågottdelen av genreskalan men den nya boken Wayne och Cecilia är mörkare till kulören med barndomstrauman, psykisk sjukdom och dramatiska upplösningar vilket kommer att slita hårt på seriens återkommande och genomtrevlige huvudperson. Det blir spännande med en väl fungerande berättarteknik och mängder av roande igenkänning för alla med erfarenheter från Sundsvall.

Handlingen i den här boken är förlagd till hösten 2002 och det finns gott om träffande tidsmarkörer i texten. Den Cecilia som finns med i titeln heter Hagman i efternamn och hennes Volkswagen Golf går många mil på sträckan Sundsvall-Hassela; omkring tio mils daglig pendling till vikariatet som chef för en Coop-butik. Direkt efter gymnasiet hade hon börjat jobba inom Coop och efter en rad olika arbetsuppgifter i Sundsvall hade hon nu som trettiofemåring fått sin första möjlighet som butikschef i Hassela. Visst var det drygt med pendlandet, men det går väldigt bra och hon trivs verkligen med jobbet. Torsdag 25 oktober är det hon som stänger affären vid 21 för att sedan ge sig i väg hemåt mot lägenheten på Riddargatan i Sundsvall på vägarna genom den mörka skogen. Hon kommer inte att komma fram. I växlande kapitel får vi läsare följa vad som händer med henne.

I den andra huvuddelen av texten får vi successivt följa utredningsarbetet. Det är en bra och varierad grupp karaktärer som författaren skapat (det finns en berömvärd karaktärsförteckning i slutet av boken). Här finns framför allt Waynes parhäst sedan många år, Stefan Ekstam, men också den noggranna kriminalteknikern Jonas Alvarsson, den digitala specialisten Christian Petersen, hundföraren Lennart Eriksson, kommunikationsspecialisten Annica Edgren och en del andra som blir inblandade i den växande utredning som försöker ta reda på vad som hänt med Cecilia. Här finns många intressanta detaljer som för utredningen åt olika håll på vägen mot en dramatisk upplösning i flera steg.

Som en tredje del av berättelsen finns återkommande korta kapitel med brottslingens tankar. Denna parallella tredelning mellan offer, utredare och brottsling är inte alls ovanlig och det beror på att det är en effektiv berättarteknik som bidrar till dynamisk spänning. Här finns betydligt mörkare stråk än i författarens tidigare böcker med barn som far illa, psykisk sjukdom och en del annat. Men fortfarande finns det också en hel del humor och även i denna bok en hel del intressanta funderingar om livet. En stor bonus för alla med någon kunskap om Sundsvall är en hög grad av igenkänning i mängder av detaljer.

Akademibokhandeln, Monica Gullman

Cecilia Hagman är på väg hem till Sundsvall från jobbet som butikschef på Coopbutiken i Hassela. Timmen är sen, hon är trött och vill bara hem, laga en kopp Te och sova. Halvvägs ser hon en bil på vägen och en man som viftar. Hon tvekar, ska hon köra förbi eller stanna? Det kan ju ha hänt något. Då ser hon att hon känner mannen, det är Lenny, en tidigare arbetskamrat, så hon stannar, kliver ur sin bil, går fram till honom. Sen blir allt svart. Hon blir brutalt nerlagen och nertryckt i bagageutrymmet på hans bil. Dagen efter anmäls hon försvunnen.

Wayne tar tag i anmälan ivrigt påhejad av den unga polisen, Jenny Nilsson som är, visar det sig, bästa kompis med Cecilia. Nu drar en detaljerad utredning i gång med Wayne som ansvarig utredare. Växelvis får man som läsare följa vad som händer med Cecilia, hon blir burdust för till ett ruckel till hus långt inne i skogen, fastkedjad och inlåst. Hon ber för sitt liv, fryser, är törstig och hungrig. Wayne och hans kollegor jobbar hårt för att hitta henne, sökandet pågår febrilt, Jenny blir mer och mer desperat, hon vill ju hitta sin kompis innan det är för sent. Och dagarna går.

Otroligt frustrerande att följa den iskalle Lenny och hans planer, samtidigt som Wayne och hans kollegor står handfallna i sitt sökande. Igenkänningsfaktorn i boken är stor. Författaren kan sitt Sundsvall med omnejd. Upplösningen blir väldigt dramatisk. Den cliffhanger som avslutar boken gör att jag kan andas ut. Det kommer nog en till bok om den sympatiske polisutredaren Wayne Lundberg, en karaktär jag kommit att tycka om för den han är, erfaren, respekterad, klok och omdömesgill. En plågsam och gripande handling som kryper under skinnet på mig, en sträckläsarbok.

Basilica blogg, Maud Granholm

Olle Håkansson skriver om Wayne Lundberg, utredare vid Sundvallspolisen och i våras kom hans tredje bok i serien, **Wayne och Cecilia**. Jag har inte läst de två första delarna men del tre är en välskriven och skickligt ihopsatt deckare med många intressanta karaktärer, så med stor sannolikhet kommer jag också att läsa de första delarna.

Torsdag 25 oktober 2002.

Klockan är 21 och Cecilia Hagman stänger och larmar dörren till Coop-butiken i Hassela. När hon kommer ut på gården upptäcker hon att hon glömt byta sina röda inneskor mot kängor, men struntar i det och kör med sin klarröda VW Golf mot lägenheten på Riddargatan i Sundsvall. Hon kör förbi Sänningstjärn och Malungen mot Långskog, men plötsligt upptäcker hon något vid väggkanten. I det kompakta mörkret står en man som troligast fått motorstopp. Hon känner igen mannen och erbjuder honom hjälp, viket visar sig vara ett mycket dumt beslut för hon kommer inte hem till Sundsvall den kvällen.

När polisen får information om försvinnandet tar Wayne Lundberg det inte på så stort allvar. Men Cecilians barndomsvän Jenny Nilsson som arbetar som ordningspolis ser saken från en annan sida och hon vet att Cecilia aldrig skulle försvinna utan att höra av sig. Wayne ger sig och tillsammans åker de till Hassela för att ta reda på vad som kan ha hänt. Sakta går utredningen framåt, men hela tiden tillkommer nya obehagliga händelser som anknyter till fallet. Tiden går och Wayne och hans poliskollegor arbetar hela tiden mot klockan i sitt sökande efter den försvunna Cecilia.

Det här är en mörk bok om sjukdom och bråd död med en berättarteknik som ger flera berättarröster. För mig som läsare är den här boken sprängfylld med detaljer och platser där igenkänningsfaktorn är enorm. Jag har aldrig tidigare läst en bok som på samma sätt tagit mig till miljöer från barndomens tassemarker till de gator som jag sedan varit bosatt på och rört mig kring som vuxen. Den som har anknytning till Hassela och Sundsvall och den del av Attmar som ligger däremellan får här en extra kryddning i sin läsoplevelse.

Wayne är en sympatisk man som det är lätt att tycka om, tvåbarnspappa, änklingsman men nu sambo med sin kollega Lottie. Hans ålder börjar ställa till en del problem för honom men de åren har också gett honom kunskap och erfarenheter som gjort honom till en uppskattad arbetskollega och en duktig polis.

Det är så många saker jag skulle kunna skriva mer om här, som mina minnen från Gryttjen, om baden i sjön, om mörka spännande kvällar på Sänningstjärn och mitt samband till polishunden Ramses. Kanske har jag mött huvudkaraktärerna under alla mina år på Baldersvägen och Västergatan eller varför inte på Konsumbutiken i Haga. Allt det som lyft min läsoplevelse en extra dimension, men som inte är relevant för den här recensionen.

Några läsarröster:

Som tidigare har du satt ihop en både trovärdig och spännande story med ett intressant persongalleri. Romanen har också bra flyt i språket med inslag av humor, vilket gör den lättläst.

//Åke

Tack för läsningen av din senaste bok. Den är verkligen spännande. Jag tycker att begravningsscenen i kapitel 87 är outstanding. Där har du fångat sorg och bedrövelse på ett utmärkt sätt. *

//Gunnar

Gratulerar till en jättebra bok Olle! Bästa hittills. En nagelbitare jag inte kunde lägga ifrån mig!

//Göran

Tack så jättemycket för en mustigt spännande bok. Jag blir mycket imponerad! Ser fram mot fyran.

//Lars

Tack för spännande läsning, din bästa hittills enligt mig. Blev sträckläsning igår. Extra kul med lokal miljö där man känner igen sig. Känns som man är på plats ibland. Hoppas på en fortsättning.

//Peter